

﴿ 154. MEKTUP ﴾

١٥٤- ﴿ الْمَكْتُوبُ الرَّابِعُ وَالْخَمْسُونَ وَالْمِائَةُ : إِلَى مِيَانِ مُزْمَلٍ أَيْضًا فِي بَيَانِ
ضَرُورِيَّةِ تَرْكِ النَّفْسِ وَالسَّيْرِ إِلَيْهَا ﴾

جَعَلْنَا الْحَقَّ سُبْحَانَهُ مَعَهُ وَلَا يَتْرُكُ مَعَ غَيْرِهِ لَحْظَةً اللَّهُمَّ لَا تَكِلْنَا إِلَى نَفْسِنَا طَرَفَةً
عَيْنٍ فَتَهْلِكَ وَلَا أَقَلَّ مِنْهَا فَتَضِيعَ وَكُلُّ بَلَاءٍ وَقَعَ عَلَى الْإِنْسَانِ أَنَّمَا هُوَ مِنَ التَّعَلُّقِ
بِالنَّفْسِ فَإِذَا حَصَلَ الْخَلَاصُ مِنْ يَدِ النَّفْسِ فَقَدْ حَصَلَ الْخَلَاصُ مِمَّا دُونَ الْحَقِّ
سُبْحَانَهُ حَتَّى إِنْ مَنْ يَعْبُدُ الْأَصْنَامَ أَنَّمَا يَعْبُدُ نَفْسَهُ "أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ"
﴿ع﴾: إِذَا مَا تَرَكْتَ النَّفْسَ أَلْفَيْتَ رَاحَةً * دَعِ نَفْسَكَ وَتَعَالَ وَكَمَا أَنَّ تَرَكَ
النَّفْسَ وَالتَّجَاوَزَ مِنْهَا فَرَضُ كَذَلِكَ السَّيْرِ وَالْمَشْيِ إِلَى النَّفْسِ لَا زِمَ فَإِنَّ الْوِجْدَانَ
أَنَّمَا هُوَ فِيهَا وَلَا وَجْدَانَ فِي خَارِجِهَا ﴿شِعْرٌ﴾:

وَلَسَوْفَ تَعْلَمُ أَنَّ سَيْرَكَ لَمْ يَكُنْ * إِلَّا إِلَيْكَ إِذَا بَلَغْتَ الْمَنْزِلَ

السَّيْرِ الْإِفَاقِيُّ بَعْدَ فِي بُعْدِ وَالسَّيْرِ الْإِنْفُسِيُّ قُرْبٌ فِي قُرْبٍ فَإِنْ كَانَ شُهُودٌ فَهُوَ فِي
النَّفْسِ وَإِنْ كَانَ مَعْرِفَةٌ فَهِيَ أَيْضًا فِي النَّفْسِ وَإِنْ كَانَتْ حَيْرَةٌ فَهِيَ أَيْضًا فِيهَا لَا
مَحَالَ لِلْقَدَمِ فِي خَارِجِ النَّفْسِ إِلَى أَيْنَ وَصَلَ الْكَلَامُ وَلَا يَفْهَمَنَّ الْأَبْلَهُ مِنْ هَذَا
الْكَلَامِ حُلُولًا وَاتِّحَادًا فَيَقَعَ فِي وَرْطَةِ الضَّلَالَةِ فَإِنَّ الْقَوْلَ بِالْحُلُولِ كُفْرٌ وَكَذَلِكَ
الْإِتِّحَادُ وَالتَّفَكُّرُ فِيهِ قَبْلَ التَّحَقُّقِ بِهِذَا الْمَقَامِ مَمْنُوعٌ رَزَقْنَا اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَإِيَّاكُمْ
الْإِسْتِقَامَةَ عَلَى الطَّرِيقَةِ الْمَرْضِيَّةِ عَلَى صَاحِبِهَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ وَالتَّحِيَّةُ وَيَنْبَغِي لَكَ
أَنْ تَكْتُبَ مِنْ أَحْوَالِكَ فَإِنَّ لَهُ دَخْلًا تَامًا وَعَلَيْكَ أَنْ تَكُونَ حُرًّا مَعَ وُجُودِ الْعَلَاقِقِ
الصُّورِيَّةِ وَأَنْ تَعْتَقِدَ وُجُودَهَا وَعَدَمَهَا سَيِّئِينَ وَالسَّلَامُ وَالْإِكْرَامُ.

TÜRKÇE ANLAMI

Bu mektup da Miyân Müzzemmil'e yazılmış olup nefsi terk etmenin zarûretini ve seyr-i enfûsiyi açıklamaktadır.

Hak Subhânehû bizleri her dâim kendisiyle beraber eylesin ve kendisinin dışındaki bir şeyle bir an bile başbaşa bırakmasın.

Allahım, göz açıp kapayıncaya kadar bile olsa bizi nefsimize bırakma yoksa helak oluruz. Hatta ondan daha az bir süre için bile bırakma, zâyi oluruz.

İnsanın başına gelen belaların hepsi yalnızca, nefisle ilgilenmekten kaynaklanır.

Eğer nefsin elinden kurtuluş sağlanırsa Hakk Subhânehû'nun dışındakilerden kurtuluş sağlanmış olur. Hatta putlara tapan kişi ancak nefesine tapmaktadır. "*Herâ ve bevesini kendine ilâh edinen kimseyi görüyor musun?*" (Câsiye, 23).

"Eğer nefsini terk edersen rahatı bulursun!" (Şiir).

Nefsini bırak da gel. Çünkü nefsi bırakıp ondan kurtulmak farz olduğu gibi nefse gitmek ve yürümek de lazımdır. Çünkü *bulmak* ancak nefiste olur. Onun haricinde *bulmak* yoktur.

"Menzile ulaştığında, ileride

Seyrinin yalnızca kendine olduğunu bileceksin!" (Şiir).

Seyr-i âfâkî²⁷⁰ uzaklık içinde uzaklıktır. Seyr-i enfûsî²⁷¹ ise yakınlık içinde yakınlıktır. Eğer müşâhede olursa, nefiste olur. Eğer marifet olursa yine nefiste olur. Eğer *hayret*²⁷² olursa yine nefiste olur. Hasılı nefsin dışına adım atmaya yer yoktur.

Söz nereye geldi...

Ahmaklar, sakın ola bu sözden *bulûl* ve *ittibâdî*²⁷³, anlayıp da sapkınlık bataklığına düşmesinler. Zîrâ *bulûkû* kabul etmek küfürdür. *İttibâd* da aynı şekildedir; bu makama gelmeden önce *ittibâdî* tasavvura kalkışmak yasaktır.

²⁷⁰ Seyr-i âfâkî: bkz. C. 1, Mektup 30'daki ilgili dipnot.

²⁷¹ Seyr-i enfûsî: bkz. C. 1, Mektup 30'daki ilgili dipnot.

²⁷² Hayret: Kalbe gelen bir tecelli sebebiyle sâlikin düşüncemez ve muhakeme edemez hale gelmesi.

²⁷³ İttibâd: bkz. C. 1, Mektup 30'daki ilgili dipnot.

Zira (Allah'ı) bulmak هُوَ فِيهَا O sadece nefistedir خَارِجَهَا Onun dışında (Allah'ı) bulmak yoktur ﴿شعر﴾: Şiir

لم يَكُنْ سَيْرِي سَيْرِي Senin seyrin أن سَيْرِي And olsun yakında bileceksin ki; وَلَسَوْفَ تَعْلَمُ Olmadı اِذَا بَلَغْتَ الْمَنْزِلَةَ Menzile Sadece kendine oldu (Bunu ne zaman bileceğsin?) الْإِلَهِكَ (gideceğin yere) ulaştığında

سَيْرِي وَالسَّيْرُ الْإِنْفُسِيُّ سَيْرِي Uzaklık içinde uzaklıktır بُعْدٌ فِي بُعْدِ أَوَاكِي سَيْرِي الْإِنْفُسِ Seyr-i Enfüsî de قُرْبٌ فِي قُرْبِ Eğer müşâhede olursa فَانْ كَانَ شُهُودٌ Yakınlık içinde yakınlıktır وَأَنْ كَانَ مَعْرِفَةٌ O nefiste olur فَهُوَ فِي النَّفْسِ Ve eğer mârifet olursa O da yine nefiste فَهِيَ أَيْضًا فِيهَا Ve eğer hayret olursa وَأَنْ كَانَتْ حَيْرَةٌ O da yine nefiste إِلَى نَفْسٍ خَارِجِ النَّفْسِ Nefsin dışında Adım atmaya alan yoktur (Neredir?) لَقَدْ لَمْ يَكُنْ أَهْمًا كِشِي انْلَامَسِنْ Ahmak kişi anlamasın وَلَا يَفْهَمُ الْإِبْلَهُ (Laf, lafı açıyor) söz nereye geldi أَيْنَ وَصَلَ الْكَلَامُ (Neden?) Bu sözden (Neyi?) حُلُولًا وَاتِّحَادًا (Allah'ın, kuluna) hulûl ettiğini ve (onunla) bir olduğunu (anlamasın ki) دُشْمَسِنْ (Nereye?) Sıpıklık فِي وَرَاطَةِ الضَّلَالَةِ Düşmesin وَكَذَلِكَ الْإِتِّحَادُ كُفْرٌ Küfürdür Zira hulûla hükmetmek فَانْ الْقَوْلُ بِالْحُلُولِ çıkmazına İttihad'a hükmetmek de böyledir فِيهِ وَالتَّفَكُّرُ فِيهِ Bu konuda fikir yürütmek (Neden önce?) رَزَقْنَا اللَّهُ مُبِحَاتَهُ Yasaktır مَمْنُوعٌ (Nedir?) Bu makamı elde etmeden önce رَزَقْنَا اللَّهُ مُبِحَاتَهُ عَلَى (Neye üzere?) الْإِسْتِقَامَةَ İstikâmeti (Neyi?) ALLAH-U TEÂLA, bize ve size ihsan etsin وَأَيَّاكُمْ الصَّلَاةُ (Neyi?) O yolun sahibine olsun عَلَى صَاحِبِهَا RAZI olduğu yol üzere الطَّرِيقَةُ الْمَرْضِيَّةُ أَنْ تَكْتَبَ مِنْ أَحْوَالِكَ Sana gerekir (Neyi?) وَتَبْغِي لَكَ وَالسَّلَامُ وَالتَّحِيَّةُ Hallerinden yazman ÇÜNKÜ bunun tam bir etkisi vardır فَانْ لَهُ دَخْلًا تَامًا Ve hür olman gerekir (Neye ile beraber?) سُرَةً, yüzeyssel وَجُودَهَا وَعَدَمَهَا (Neyi?) Ve kabul etmelisin وَانْ تَعْتَفِدْ alâkaların bulunmasıyla beraber سَلَامٌ وَالْإِكْرَامُ Eşit olarak (Neye olarak?) سَيِّئِينَ Selamlar, saygılar.

